

Compareixença informativa del president de la Generalitat després de declarar davant del TSJC

No cal dir que el primer que vull fer és agrair moltíssim, de tot cor, l'acollida que he tingut per part de moltíssima gent. La recepció que hi ha hagut ha estat, com també va ser en el cas de la consellera Rigau i de l'exvicepresidenta Ortega, formidable; ens hem sentit molt acollits, ens hem sentit molt confortats, que en aquests moments és molt important sentir-se així, ens hem sentit amb moltes persones al costat. I he recordat quan en aquest mateix Palau de la Generalitat, ara fa més o menys un any, l'octubre del 2014, van venir aquells centenars d'alcaldes i alcaldesses de diferents poblacions de Catalunya, que van creuar la plaça de Sant Jaume després de venir del Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, i aquí el president de l'Associació Catalana de Municipis, Miquel Buch, em va dir: "president, si durant els mesos que vénen hi ha algun moment especialment complicat i difícil i tu mires al costat, no et preocupis que hi haurà molta gent, i hi serem molts de nosaltres" .

I avui ha estat exactament així. Jo personalment m'he sentit molt ben acompanyat molt, molt ben acollit, molt reconfortat, i certament, quan he mirat una mica enrere i als costats, he vist que hi havia molta gent donant-me suport i el seu escalf. Per tant, el primer que volia dir és donar les gràcies a aquestes persones -càrrecs institucionals o no- que s'han pres la molèstia de poder participar en aquesta compareixença davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya..

La síntesi que us volia fer és la següent:

El procés de participació celebrat el 9 de novembre del 2014, va ser conseqüència d'una evident iniciativa institucional i política, però també d'una intensíssima implicació i execució ciutadanes. Vaig dir en tot moment que allò es va poder fer perquè hi havia aquella sintonia a fons entre la iniciativa política institucional; al mateix temps, la implicació ciutadana, en forma de voluntaris, i no només implicació de mirar-s'ho des de fora, sinó implicació des de dintre, perquè van ser els autèntics executors d'aquell procés participatiu.

Per una acció com aquesta s'hauria de comparèixer davant d'un Parlament, però mai davant d'un Tribunal. Per donar la veu a la gent, per deixar participar i per exercir el dret de participació s'hauria de comparèixer davant d'un Parlament per donar comptes, però mai davant d'un Tribunal, i menys, molt menys, en una causa penal com la que ara s'està instruint.

Em declaro -i no me n'amago- màxim responsable d'haver pres la iniciativa política, d'haver ideat i d'haver impulsat el procés participatiu del 9 de novembre de l'any passat. Sóc responsable d'haver escoltat centenars de milers de persones que, de manera pacífica, cívica i exemplar, van omplir carrers, places i carreteres de Catalunya el juliol de 2010 i el setembre del 2012, del 2013, del 2014 i del 2015. Em declaro responsable d'haver escoltat totes aquestes persones.

Sóc responsable d'haver escoltat també més del 90% dels ajuntaments d'aquest país, de Catalunya, que durant el 2014 varen demanar que es possessin les urnes el 9N per donar la veu a la ciutadania de Catalunya.

Sóc responsable d'haver obeït diverses resolucions del Parlament de Catalunya aprovades per àmplies majories que instaven el Govern de la Generalitat a dur a terme una consulta específica sobre el futur polític de Catalunya.

Sóc l'únic responsable -en aquest cas ni el màxim ni un responsable més-, d'haver donat veu i vot als ciutadans de Catalunya amb les eleccions avançades de 25 de novembre de 2012, i de 27 de setembre de 2015, amb l'objectiu de rebre mandats democràtics que legitimessin actuacions polítiques posteriors.

Sóc responsable de tot això. D'escoltar molta gent, d'escoltar els ajuntaments i de posar les urnes. I no entenc que per haver actuat així, hagi d'estar declarant davant d'un tribunal de justícia com a conseqüència d'una querrela interposada per la Fiscalia General de l'Estat i imposada en contra de l'opinió dels 9 fiscals que integren la junta de fiscals de Catalunya..

També sóc responsable -aquest cop conjuntament amb el Govern de la Generalitat d'aquell moment- d'haver aplicat la providència del Tribunal Constitucional que suspenia diversos articles de la Llei de consultes populars no referendàries, que havia aprovat el Parlament de Catalunya el setembre de 2014 amb una majoria de 106 vots sobre 135. I també sóc responsable conjuntament amb el Govern d'haver aplicat la providència del Tribunal Constitucional que suspenia el decret que jo mateix havia signat convocant la consulta del 9 de novembre de l'any passat.

Em sento responsable, finalment, d'haver procurat en tot moment casar, conjujar, els mandats democràtics populars amb els marcs legals existents o nous, conscient com sóc que és obligació democràtica dels representants institucionals i polítics adequar els marcs legals a les demandes socials de fons expressades de manera lliure i pacífica, mitjançant les votacions. És el que moltes vegades hem explicat de la nostra responsabilitat com a polítics i com a dirigents d'institucions de conjujar bé, de conjuntar bé, la legitimitat de les urnes amb la legalitat; no de confrontar les lleis i

els marcs legals amb les urnes, sinó d'adequar els mandats rebuts a les urnes amb els marcs legals existents o amb aquells que es puguin anar creant en el futur.

Em sento responsable, actuant així, d'haver defensat la pau social, la llibertat ideològica, la llibertat d'expressió i el dret de participació, tots ells, per cert, principis i drets fonamentals reconeguts a i protegits per la Constitució.

He fet notar al tribunal que haurà de jutjar si comportar-se com un demòcrata equival a actuar com un delinqüent. Això ho deixo en mans de la justícia, però ho repeteixo: si actuar com un demòcrata equival a actuar com un delinqüent. I a criteri meu -i em sembla que aquest criteri el comparteix molta gent, molts conciutadans i conciutadanes nostres- actuar com un demòcrata vol dir escoltar la gent, haver promogut el dret de participació i de lliure expressió i de llibertat ideològica, haver escoltat les institucions locals del nostre país i haver posat les urnes tantes vegades com calgués i com calia perquè la gent pogués expressar la seva opinió allà on val més, que és, precisament, a les urnes que ens igualen a tots, al que té més poder i al que en té menys, al que té més diners i al que en té menys, al que té feina i al que no en té, a la persona gran i a la persona jove. Si actuar com un demòcrata equival a actuar com un delinqüent ho sabrem en els mesos següents, a mesura que es vagi instruint, si passa així, aquesta instrucció.

Finalment, també he fet notar que, amb l'ànim d'ajudar a entendre i aclarir els fets que s'han d'instruir en aquesta causa, he volgut fer referència a un concepte determinant: la consulta del 9 de novembre de l'any passat s'havia dissenyat inicialment per ser executada per l'Administració de la Generalitat, i d'aquí el decret de convocatòria que jo vaig signar el 27 de setembre en aquest mateix Palau de la Generalitat.

Ara bé, a partir de la suspensió dictada pel Tribunal Constitucional d'aquell decret i de molts articles de la llei que l'emparava, que era la Llei de consultes populars no referendàries aprovada pel Parlament de Catalunya aquell mes de setembre, a partir d'aquella suspensió, concretament a partir del 14 d'octubre, es va canviar el format. Ja no era l'Administració la responsable de l'execució del 9N quant al procés participatiu, passaven a ser els voluntaris. Els voluntaris que lògicament s'inscrivien lliurement per dur a terme el procés de participació. Recordeu que en aquest mateix Palau, i a l'altre costat d'aquesta Galeria Gòtica, quan vaig sortir el 14 d'octubre de 2014 vaig dir que necessitaríem aproximadament uns 20.000 voluntaris per tirar endavant el procés participatiu del 9N, però en vàrem tenir 40.000. I gràcies a això es va poder fer aquell procés. Gràcies a això es va poder fer el 9N. Si no, no s'hauria pogut fer.

Ara bé la Generalitat col·laborava, informava, proveïa serveis i materials, donava explicacions de cara a l'opinió pública, però no donava ni ordre ni instruccions.

Quan jo mateix vaig anunciar 14 d'octubre de l'any passat aquest nou format de cara al 9N, recordeu que el Govern central, per boca dels seus màxims representants institucionals, ho va menystenir i, fins i tot, en va fer mofa pública. Va trigar 15 dies a presentar un recurs davant del Tribunal Constitucional, quan el primer cop, amb la consulta, havia trigat poques hores. I, precisament en aquests 15 dies que van passar entre el canvi de format de consulta a procés participatiu i la presentació del recurs per part del Govern espanyol davant del Tribunal Constitucional, en aquests 15 dies llargs va ser quan la Generalitat de Catalunya va poder fer tota la feina de preparació del que després havia de ser el 9N en la responsabilitat que li tocava a l'Administració de la Generalitat.

El 4 de novembre al vespre vaig rebre la nova suspensió del Tribunal Constitucional promoguda pel Govern espanyol que havia passat de la mofa pública sobre aquella iniciativa a l'abús de poder, fent servir un altre cop el Tribunal Constitucional per intentar avortar una iniciativa de llibertat d'expressió i de participació ciutadana, que estava en mans de voluntaris, que no tenia cap efecte jurídic, com així vaig conèixer en diferents intervencions.

Resum final, que és una valoració estrictament política i no pas jurídica: l'èxit del nou 9N del 2014, amb una enorme mobilització ciutadana i un ampli ressò internacional és el que a criteri meu va provocar aquestes querelles. No hi ha un tema de dret, no hi ha un tema de lleis, hi ha la ràbia de l'èxit del 9N per part de diferents institucions de l'Estat espanyol que no van acceptar amb un grat democràtic normal, amb una actitud democràtica normal, que hi hagués hagut aquella gran festa i jornada de participació cívica exemplar a Catalunya, amb 2.300.000 votants i amb un ressò molt gran a nivell internacional. Però hi afegeixo, mai l'èxit de la democràcia hauria d'acabar als tribunals de justícia.

Aquesta és la síntesi del que us volia dir i que ha estat una part del que ha passat avui a la declaració davant del TSJC.

També vull afegir, per ser estrictament curós amb la realitat, que el tracte per part dels components de la sala, i concretament del magistrat, ha estat correctíssim des del punt de vista institucional i des del punt de vista de l'interrogatori que en una causa oberta com aquesta el propi jutge havia de tirar endavant. Però subratllo el tracte correctíssim, perquè totes aquestes valoracions que faig no tenen res a veure amb qüestionar l'actuació dels tribunals de justícia del nostre país. Nosaltres sempre hi hem col·laborat i hi seguim col·laborant. Avui, malgrat la desproporció d'aquesta

causa que s'està instruint, jo he estat complagut de poder contestar les preguntes que m'ha fet el magistrat. I també us avanço que no he volgut contestar la Fiscalia, perquè entenc que l'actuació de la Fiscalia General de l'Estat en aquest cas concret, com va ser també en el cas de la consellera Rigau i de l'exvicepresidenta, ha estat absolutament desproporcionada. Insisteixo que hi havia un criteri unànim dels 9 fiscals de la junta de fiscals de Catalunya que no van apreciar -i eren 9- que hi hagués objecte de cap tipus de delictes en el que havia passat el 9N de l'any passat. Però la Fiscalia General de l'Estat va passar per sobre d'aquest criteri unànim dels fiscals de Catalunya i va posar les querelles que finalment s'han tramitat. Aquesta actuació, a criteri nostre, és absolutament desproporcionada i ha ocasionat que no contestéssim les preguntes que havia de formular la Fiscalia.